

[Hartvig Frisch.]

talt meget om en Skrue uden Ende, som vilde komme i Gang ved en generel Forhøjelse af Løntarifferne, men det er en skæbnesvanger Misforstaaelse at tro, at dette med Skruen uden Ende er en særlig Egenskab, der knytter sig til Forhøjelsen af Arbejdernes Timeløn. Den gælder lige saa fuldt, naar man sætter Landbrugernes Løn op.“

Professor Jørgen Pedersen fraraader derfor at arbejde paa Eksportpriseres yderligere Forhøjelse, da denne modsvares ganske automatisk af Importvarernes Forhøjelse med alle de deraf følgende Virkninger for Prisniveauet herhjemme. Han slutter sin Artikel saaledes:

„Hvis Tyskland af Interesse for vor Økonomis Trivsel vil yde os bedre Handelsvilkkaar, bør det ske ved en Nedsættelse af Importvarernes Priser.“

Med denne Artikel, synes jeg man kan sige, har et af de alvorligste af Øjeblikkets Problemer faaet sin skarpeste Formulering. Enhver, der ønsker et stabilt Pengevæsen, en Modvirkning af Prisskruen og en retfærdig Fordeling af Krigens Byrder, maa stille sig ved Siden af Professor Jørgen Pedersen i denne Sag. Saa meget uhyggeligere virker det derfor, naar man hører, officielt udsendt gennem Radioen, at de Herrer Knud Bach, et æret Medlem af denne Sal, Hr. Hartel, og Hr. Jørgen Sehested vender hjem fra Rejse med noget, de kalder „Resultater“ — saaledes udbasuneredes det —, som de praler af at have opnaaet uden om de danske Forhandlere. Det har hidtil været en uskreven Lov i dansk Politik, at man i Sager vedrørende Landets Interesser udadtil aldrig optraadte selvbestalted uden om det ansvarlige Ministerium. De, der har gjort det, er altid blevet fældet af den offentlige Mening. At man tilmed vil handle saaledes under en Tilstand, hvor Regeringens Vanskeligheder er større end nogen Sinde, viser, at disse Mænd, som sender højtidelige Erklæringer ud om Danmarks Konge og Danmarks Flag, i Handling lader haant om det Statsraad, der er Kongens Raad, og om det Sted i Udlandet, hvor Danmarks Flag vajer.

Jeg vender tilbage til Problemet Prisstigninger. Hovedspørgsmaalet er utvivlsomt det af Professor Jørgen Pedersen nævnte, men ved Siden deraf kommer ogsaa selve Prisloven og Priskontrolraadets Stilling. Herom har der jo været meget delte Meninger, og det er sandsynligvis alle bekendt, at Priskontrolraadet selv for nylig har sendt en Skrivelse til Handelsministe-

riet angaaende sine Beføjelser, som jo — det maa erkendes — er meget begrænsede efter den i sin Tid gennemførte Lov om Priskontrol, der jo egentlig var Resterne af en Trustlov og ikke en virkelig Priskontrollov.

I en opsigtsvækkende Artikel den 19. Oktober, ogsaa i „Berlingske Tidende“, har Hovedrevisor H. Høst, der selv er Medlem af Ankenævnet for Prissager, stillet Spørgsmaalet op i en meget skarp Form — jeg beder om Tilladelse til at citere. Han siger her:

„Prisstigninger kan standses, men Standsningen af Prisstigninger kan ikke ske, hvis man fortsat vil tillade, at enhver Omkostningsstigning giver Ret til Prisforhøjelse, og at enhver Avance, der ikke er urimelig, maa bibeholdes.“

Han kræver derefter, at man uden Blødsødenhed forlanger de fastsatte Priser overholdt, og slutter saaledes:

„Som Forholdene er nu, kan det næppe blive ved at gaa. Enten maa man lade Prisstigningen fortsætte med den Begrænsning, som den nuværende Kontrol kan medføre, men saa vil det ikke være muligt i det lange Løb at lade visse Dele af Befolkningen, fortrinsvis Arbejderne, bære hele Byrden herved, og i saa Fald er man inde i Kredsløbet: Prisstigning — Lønforhøjelse med dertil hørende Inflation. Eller ogsaa maa man lave et virkeligt Prisstop og tage de dermed forbundne Ulemper og Vanskeligheder. Valget burde ikke være vanskeligt.“

Jeg tror, jeg paa mit Partis Vegne kan udtale, at Hovedrevisor Høsts Udtalelser ganske dækker vor Mening.

Siden disse Udtalelser blev fremsat, har vi jo faaet den officielle Opgørelse af Pristallet. Det blev 236, endda med Fradrag af Skatter efter de Regler, vi gennemførte sidst. De samvirkende Fagforbund har i en Henvendelse til Ministeriet godtgjort, at Priserne for Arbejderne er steget med 33 pCt., medens Lønningerne kun er steget med 14 pCt. Nødvendigheden af Foranstaltninger herimod er indlysende, saaledes som det ogsaa er fremhævet af Sølvsnorenes Organisation i deres sidste Udtalelser. Regeringen maa tage Stilling til, hvilken Vej man skal ind paa. Prisstoppet paa Smør paa Hjemmemarkedet peger fremefter, forekommer det mig.

Hr. Madsen-Mygdal har for ganske nyligt fremsat nogle Udtalelser om Kronen. Hvordan man saa ellers ser paa disse Udtalelser, tager jeg dem i hvert Fald som Udtryk for, at den danske Krone i Øjeblikket